

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗
ศาสนามีเพื่อชำระภัยของสัตว์โลก

ก่อนจ้งหัน

ตะกั่วนี้ถามดูอาหารมันเหมือนของดิบ เป็นปลาร้าดิบหรืออะไร มันไม่ได้ดิบ ว่าสูกเวลานี้พระเป็นยักษ์เป็นผีไปหมดแล้วนะ พระไม่มีธรรมไม่มีวินัย มีอะไรบาบเลยๆ ไม่อยากว่ากินนะ เราสลดสังเวช ดูพระปัจจุบันนี้ เฉพาะที่เรามาช่วยชาติคราวนี้จึงได้เห็นเรื่องความหยาบโหลนของพระมากที่สุด เลวมากที่สุด นี่ละพระดูพระ พุดให้พระฟังพุดอย่างนี้เอาธรรมวินัยมาพุด สลดสังเวชนะ ในระยะที่ช่วยชาติเราได้เห็นหัวดับพระหัวดับเรา ได้เห็นชัดเจนคราวนี้ ตลอดประชาชนทั่วๆ ไปได้ดูหมด สลดสังเวชนะ

พระขุนนาง พระเจ้าชู้ พระยศ พระลาภ พระอำนาจบาตรหลวง เลยกกลายเป็นพระเปรต พระผี พระมหาโจรปล้นบ้านปล้นเมืองไปแล้วเวลานี้ ในท่ามกลางกรุงสยามเรานี้แหละ พระดูพระ เอาหลักธรรมวินัยดูจะผิดไปไหนวะ มันน่าสลดสังเวช นี่ก็มีต้นเหตุที่เห็นอาหารเขามาเมื่อเข้านี้ว่าเป็นอะไร สุกหรือไม่สุก เดียวนี้ไม่มีสุกมีดิบนะพระ ยิ่งกว่ายักษ์นะหลักธรรมวินัยถ้าเป็นพวกประเภทอาหารพวกเนื้อพวกปลา ต้องให้สุกเสียก่อน ไม่สุกไม่ได้ปรับอาบัติๆ เดียวนี้มันมีอะไร ไม่ได้มีแหละอาบัติเหล่านี้ มีแต่หัวโล้นๆ เท่านั้น

พระไม่มีธรรมวินัยให้ดูปัจจุบันนี้ก็แล้วกัน ใครมีธรรมวินัยบ้างละ มันสลดสังเวชทนไม่ไหว ในการเทิดทูนพุทธศาสนาด้วยกัน แล้วมีพวกเดียวกันมาเหยียบย่ำทำลายหัวพระพุทธเจ้าต่อหน้าต่อตาให้เห็นนี้ มันสลดสังเวช พุดบ้างซิ ผู้ทำมันทำอย่างหน้าด้าน ผู้พุดไม่ได้พุดด้วยความหน้าด้าน พุดด้วยหลักธรรมหลักวินัยทำไมจะพุดไม่ได้ ธรรมเป็นธรรมสอนโลกนี้นะ มันสลดสังเวชจริง ๆ

พระเราก็ให้ตั้งหน้าตั้งตากาวนา ออย่ามาชุ่มชุ่มๆ ไม่ได้นะ เลอะเทอะเข้าทุกวัน พระทุกวันนี้ยังเลอะเทอะๆ จะให้ญาติโยมเขาที่ตามพระดีได้ยังไง มันมีแต่ความเลวทรามไปหมด พระพุทธเจ้าไม่ใช่พระเลวทราม เป็นศาสดาเอกสอนโลก พวกเรามันพวกเลวทรามจะสอนโลกให้ได้ดิบได้ดีได้ยังไง พิจารณาให้ดี เลวมาก ๆ เดียวนี้พระนะ เลวขึ้นทุกวัน ๆ เราพุดด้วยอรรถด้วยธรรมไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใด เทิดทูนศาสดา เทิดทูนธรรมสุดหัวใจ ตายไม่อาลัย ขอให้ได้เทิดทูนพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เราเป็นที่พอใจ

เรามาช่วยโลก เราไม่ได้มาเหยียบย่ำทำลายโลกทำลายศาสนานะ เรามาเทิดทูน เมื่อเห็นสิ่งที่มาทำลายมันจึงทนไม่ได้อดไม่ได้ เพราะผู้รักษา ผู้ทะนุถนอมมีอยู่ แล้วมาทำลายกันหาอะไร ไม่ใช่ตาสีดาสาพระนะ เรียนจบชั้นไหนๆ จนกระทั่งมหาเปรียญ สมเด็จจุนุ่นะ ฟังซิ มีแต่พวกมหาโจรทำลายเวลานี้มากต่อมาก จำนวนเหล่านี้แหละ ว่าสมเด็จพระสมเด็จอะไร มหาโจร รู้จักไหม ถ้าทำผิดธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าเรียกมหาโจรได้ทั้งนั้น ตั้งไปขนาดไหนก็ตั้งไปเถอะ ถ้าเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปแล้ว ไม่มีชั้นดีที่จะติดหัวอยู่เลย อย่าโอ้อ่าฟูฟ่า อย่าอวดว่าเก่ง ว่าได้ยศได้ลาภ ชั้นนั้นชั้นนี้ ลมปาก ใครตั้งก็ได้ ตั้งปากจรวด ดาวเทียมก็ตั้งได้ แต่คนมันเลวยิ่งกว่าสัตว์นรก พระเลวยิ่งกว่าสัตว์นรก ดูไม่ได้เลยนะ นี่ละ เราสลดสังเวช

เราไม่ได้อวดว่าเราเก่งกว่าใคร เอาหลักธรรมหลักวินัยมาเป็นจุดศูนย์กลาง เป็นที่เทิดทูน เราผิดเราถูก ใครผิดใครถูก ดูเข้าไปหาหลักธรรมหลักวินัยนี่ละ เวลาที่เลวมากนะ พระเราเลวจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา เลยกลายเป็นพระเป็นผู้ทำลายชาติ ศาสนา พร้อมกับชิมซาบไปหาพระมหากษัตริย์ด้วยนะ พระเรานี่ละ พระเป็นผู้ที่ให้ความร่มเย็นตั้งแต่พระพุทธเจ้ามา ทำไมจึงกลายเป็นพินเป็นไฟเผาบ้านเผาเมือง เผาชาติเผาศาสนา ดูได้เหวอ ขอให้พิจารณาบรรดาพระเรา นั่งอยู่เหล่านี้แหละ ในศาลาเหล่านี้ สอนหมด ธรรมพระพุทธเจ้าสอนโลกจะว่าไง เอาละให้พร

เมื่อวานนี้ไปทอดกฐินบ้านแพงก็ได้ข้าวไปแจกคนยากจนด้วย ข้าว ๑,๕๐๐ ถุง ๆ ละ ๑๒ กิโล เราเอาไปในงานกฐินนี้เพื่อแจกประชาชนที่ยากจน มีทั้งฝั่งโน้นฝั่งนี้ ยากจนเหมือนกัน ข้าว ๑,๕๐๐ นี้แจกทั่วไปหมด ส่วน ๑๐๐ แจกพระ วัดนั้น ๕๐ วัดนี้ ๕๐ ไปแต่ละปีๆ เราทำอย่างนั้น เพื่อแจกคนทุกข์คนจน ปีนี้ก็ได้อำนาจไป ๑,๕๐๐ ถุง ๆ ละ ๑๒ กิโล

หลังจันทัน

กฐินบ้านแพงตกค้างสองพัน ผากไป ทางบ้านแพงใครมามีไหม ไม่มีเหวอ ถ้าขึ้นก็ ผากไป ที่ไปทอดกฐินบ้านแพงรวมสองวัดเป็นเงิน ๒,๑๕๙,๓๓๘ บาท ถ้ารวมนี้เข้าไปก็เป็น ๒,๑๖๑,๓๓๘ บาท แบ่งให้วัดละล้านกว่าๆ เพราะเราจนเราไม่มี มีเท่าไรก็ให้เท่านั้น นอกจากมันไม่มีก็ไม่ให้ ตั้งแต่จะไปทอดกฐินบ้านแพงยังไปขู่วีก่อน ไปขู่มถาวรวัด ขู่ว่าคราวนี้จะไม่ให้กฐินมากนะ เพราะเรารับภาระหนัก เฉพาะอย่างยิ่งวัดโพธิ์ฯ ๓ ล้าน ๕ แสน เราแบกอยู่นั้น เพราะฉะนั้นจึงให้แต่น้อยเท่านั้น ขู่ ท่านก็ไม่ได้ว่าอะไร เราเป็นบ้าปากเฉยๆ ขู่ บ้าอำนาจ เทียวหาขู่นั้นขู่นี้ เรียกบ้าอำนาจ

เขตกฐินมีหนึ่งเดือน ตั้งแต่แรมค่ำหนึ่ง เดือน ๑๑ ไปถึงเพ็ญเดือน ๑๒ เป็นเขตกฐิน แต่ก่อนกฐินนี้ไม่มี ท่านถือผ้าบังสุกุลเป็นรากใหญ่ที่สุดในพุทธศาสนา นี้เกี่ยวกับเรื่องปัจจัยเครื่องอาศัย เบื้องต้นสอน ปัสกุกจิวริ ขึ้นเลย รุกขมูลเสนาสน์ แล้วก็ ปัสกุกจิวริ นิศาย ปพพชชา ฯ มี ๔ อย่าง เรียกว่า นิศาย ๔ บังสุกุล บิณฑบาต อยู่โคนไม้ และฉันยาตองด้วยน้ำมูตรเน่า นี่ที่สำคัญ พระพุทธเจ้าประทานพระโอวาทนี้ไว้ตั้งแต่วันบวชเลย ถือเป็นพื้นเพของการปฏิบัติสำหรับพระเรา

เวลานี้เมืองไทยเรารู้สึกท่างเห็นพุทธศาสนามากที่สุดทีเดียว ไม่ว่าจะธรรมดา ว่ามาก มองดูกิจการทำทางของทั้งพระ ของทั้งฆราวาส ที่จะมีศาสนาแทรกๆ พองามตามใจไม่ค่อยจะมีนะเวลานี้ มันเหลวไหลขนาดนั้นถึงอดพูดไม่ได้ ในนามของผู้รักศาสนาด้วยกัน เอาธรรมพระพุทธเจ้ามาเตือน เราไม่ได้ว่าเราเป็นคนวิเศษวิโสอะไร มาเตือนมาสอน เอาธรรมพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นธรรมวิเศษแล้วมาสอนต่างหาก ควรจะคิดจะระลึกบ้าง ธรรมเหล่านี้ไม่เคยเป็นภัยต่อผู้ใด เป็นคุณต่อสัตว์โลกตลอดมา นอกจากกิเลสเท่านั้นเป็นภัย เป็นมหาภัยประจำใจสัตว์

ศาสนานี้ก็เพื่อชำระความสกปรก ความเป็นภัยของสัตว์โลกนั่นเอง ถ้าสัตว์โลกไม่มีภัยเหล่านี้ ศาสนาเครื่องชะล้างก็ไม่มี จำเป็นอะไร เช่นอย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ท่านชะล้างอะไร ท่านหมดภัยแล้วท่านไม่ได้ชะล้าง มีแต่สอนโลก ก็คือชะล้างความสกปรกของโลกนั้นแหละออกโดยลำดับลำดับ ท่านบริสุทธิ์แล้วชะล้างท่านอะไร กิเลสเท่านั้นเป็นภัย เมื่อตัวภัยได้หมดสิ้นไปจากใจแล้วไม่มีภัย ไม่ต้องชะล้าง ไม่ต้องมีเรื่องมีราว กิเลสเท่านั้นเป็นภัยที่สุดของสัตว์โลก เครื่องดึงดูดของกิเลสที่หนักมากที่สุดคือกามกิเลส ราคะตัณหา ไม่มีใครแสดงนะ เรานำออกมาแสดง ชัดกันบนเวทีเรียบร้อยแล้วลงมาถึงได้แสดงอย่างเต็มปากทีเดียว ไม่สะทกสะท้าน เพราะแสดงตามหลักความจริง

กิเลสในโลกนี้มีกามกิเลสเท่านั้นเป็นเบอร์หนึ่งออกสนามรบ พระมหากษัตริย์คือ อวิชชาปัจจุยา อยู่ในพระราชวัง ตัวราคะตัณหาเป็นตัวออกสนามทีเดียว รุนแรงมากที่สุดคือตัวนี้เอง ไม่มีอะไรรุนแรงยิ่งกว่าตัวนี้ อย่าส่งเสริมมันจนเกินไป ธรรมตามันก็รุนแรง ยิ่งเสาะแสวงหาเข้ามาด้วยแล้วมีแต่มันจะเผาไหม้ตลอดไป ควรระมัดระวัง เราเป็นลูกชาวพุทธควรให้มันดับไฟ ยาระงับดับสิ่งเหล่านี้บ้าง ไม่งั้นจะรุนแรงมากไปๆ โลกนี้จะไม่มีความหมาย ถ้ากิเลสครองบ้านครองเมืองแล้วโลกหมดความหมายโดยลำดับ ถ้าไม่มีธรรมครองบ้านครองเมือง

พูดอย่างนี้ แล้วก็ไม่มีใครพูดด้วย ใครก็มีเหมือนกันทุกคน ไม่ว่าจะฆราวาส ไม่ว่าจะพระ ไม่มีใครนำความจริงมาพูด นี่เรานำความจริงมาพูด ถอดออกมาจากหัวใจที่ลงจากเวที มาแล้วมาพูดให้ฟัง เป็นเรื่องใดๆ รู้มันหมด รู้ไม่หมดก็ไม่ตก แก้มันตกล้วนผ่าน แก้วราคะตัณหานี้ได้แล้วผ่าน เช่น พระอนาคามีท่านสิ้นราคะนี้แล้ว ท่านไม่ต้องกลับมาเกิดอีก ไปเกิดในพรหมโลก ๕ ชั้น ชั้นที่หนึ่งชั้นพื้น เรียกว่าพื้น ระดับของพระอนาคามีที่ได้แล้ว หากท่านสิ้นชีวิตในเวลานั้นที่ยังไม่ได้ก้าวต่อไป ท่านจะก้าวเข้าสู่วิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี อภิญญา นี่เป็นลำดับของพระอนาคามีที่ก้าวเข้าไปตั้งแต่ขั้นแรกที่เรียกว่าสอบได้ แล้วในหลักธรรมชาติ ไม่ได้สอบเอาคะแนนเฉยๆ ได้ในหลักธรรมชาติของท่าน พออันนี้ ผ่านได้แล้วที่นี้ก็เสริมอันนี้ให้ละเอียดเข้าไปๆ พอได้ระดับแล้วถ้าตายในระยะนั้นที่ท่านยังไม่ถึงเป็นชั้นพระอรหันต์ ก็จะไปตามขั้นของจิตของธรรม ของจิตไปชั้นใด ชั้นของธรรมก็คือ อวิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี นี่เป็นที่สถิตอยู่ของพระอนาคา ให้ลงมาไม่ลงอีกเลย

คือกิเลสตัวกามราคะมันถึงตลอด ดึงหัวใจสัตว์โลก ดึงหนักมากที่สุด ฟังทุกคน มีทุกคนเหล่านี้ นี่ตัวเป็นภัยมาก ที่มันดึงสัตว์โลกให้จมก็คือตัวนี้เอง และสัตว์โลกก็เพลินไปตามมันๆ เพราะฉะนั้นโลกนี้จึงไม่วายกับเรื่องความทุกข์ ถ้าเสริมอันนี้มากเท่าไรยิ่งมีความทุกข์มากเท่านั้น ได้ก็ไม่พอ อะไรไม่พอลงอันนี้ขึ้นแล้ว กวาดเข้ามาเพื่อราคะตัณหานี้แหละ ไม่ว่าจะลาภ ยศ ความสรรเสริญเยินยออะไร กวาดเข้ามาเพื่อตัวนี้ พอตัวนี้ขาดลงไปแล้วสิ่งเหล่านี้ขาดไปตามๆ กันเลย มีมากก็มีน้อย ลดลงๆ ไปเลย ตัวนี้เป็นตัวดึงดูด ดึงสัตว์ทั้งหลายลง ผู้ปฏิบัติธรรมจะรู้กันได้ดีในเรื่องกิเลสตัวนี้กับธรรมพัดกันข

เอาจนตัวไหว ไม่ใช่ธรรมดา พูดให้มันเต็มปาก เราเคยเป็นมาแล้วพัดกับตัวนี้จนตัวไหวบางที เอากันอย่างรุนแรง ไม่ได้สึมนะเพราะอยู่บนเวทีคือหัวใจ พัดแล้วมันถึงรู้หมดทุกอย่างเลย พออันนี้ขาดมันก็รู้ทันที พออันนี้ขาดเท่านี้ก็เลสที่ดึงลงมาๆ นี่ขาด แล้วที่นี้จิตอันนี้ก็ดีดขึ้นละที่นี้ พอถึงชั้นอนาคามีแล้วดีดขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนลำลึขึ้น ขึ้นเรื่อยไม่ลง ขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงอภิญญา ชั้นสุดท้ายเสร็จแล้วก็นิพพาน สำเร็จเป็นพระอรหันต์ หมดสมมุติโดยสิ้นเชิง เครื่องก่อทุกข์ไม่มี นั่น

ตั้งแต่ชั้นอนาคาเป็นขั้นที่ไม่กลับมาเกิดอีก ถึงจะเกิดก็เกิดข้างบน เราไม่อยากจะเกิดนะในชั้นของจิตนี้แล้ว เป็นเพียงอาศัยพื้นนี้ๆ ขึ้นไปเฉยๆ จิตดวงนี้มีแต่จะหมุนขึ้นไปเรื่อย ๆ จะว่าเกิดว่าตายนี้ไม่เห็นปรากฏในจิตนะ ทางภาคปฏิบัติเมื่อมันเลื่อนขึ้นไปนี้แล้วเข้าไปในชั้นนี้ชั่วระยะๆ แล้วก็ขึ้นเรื่อย ๆ ทะลุเลย ไม่เคยว่าไปเกิดไปตายที่ไหนพอถึงขั้นนี้แล้ว มีแต่ว่าท่านบอกกันธรรมดาในเรื่องสมมุติ ว่าไปเกิดชั้นอวิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี

ไปพักอยู่นั้น ๆ ในจิตใจแล้วไม่มีปรากฏว่าชาวบรรดาตอตนกัน ความรู้อันนี้จะเด่น ๆ ไปตามชั้น ๆ ของตน อาศัยพักอยู่ในชั้นนี้ ๆ ชั้นนี้ ๆ อวิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี เพียงอาศัย ๆ พออันนี้แก้แล้วก้าวขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่ปรากฏว่าอันนี้ได้ไปตั้งภพตั้งชาติที่ไหนอีก มีแต่เลื่อนขึ้นไป ๆ เรื่อยจนกระทั่งถึงอกนิภฐา สิ้นสุดนั้นแล้วผ่าน นิพพานเลย

นั่นละพระพุทธเจ้าแสดงไว้ เมื่อมันเป็นในหัวใจแล้วสด ๆ ร้อน ๆ เป็นอยู่เดี๋ยวนั้นเป็นในหัวใจใครก็ตาม พระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่หัวใจเลยทันที กราบพระพุทธเจ้ากราบทุกพระองค์ในหัวใจ ไม่สงสัยอะไรว่าจะไปทูลถามพระพุทธเจ้าองค์ไหน สงสัยพระพุทธเจ้าองค์ไหน ๆ เป็นยังไง นั่นเป็นพระสรีระรูปร่างกลางตัว เป็นสมมุติเหมือนเรา แต่ธรรมชาติที่เลิศเลอคือใจ พอใจเข้าถึงนี้ปัสสดี ร้อน ๆ ถึงกันหมดเลยทันที นี่ละจิต ธรรมก็สด ๆ ร้อน ๆ สอนสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากทุกข์สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกันไม่ได้จัดได้จาง มีแต่กิเลสมาเหยียบม่ายำทำลายให้ธรรมนี้จิตจางไปเสีย เสกสรรปั้นยอมูตรคุณคือกิเลสตัณหาขึ้นเป็นทองทั้งแท่ง มันจะเป็นทองอะไร มันอยู่บนหัวคนมันก็เหยียบหัวคนลงไปแหลก

เราพูดให้ฟังอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยเราจนจะตายแล้ว จะไม่มีใครพูด ว่าอย่างนั้นนะ เราแน่ใจที่จะพูดอย่างเราพูด จะว่าอาจหาญหรือไม่อาจหาญ มันอาจจะเป็นตามนิสัยวาสนาของใครของเราที่จะพูด นี่เราก็พูดเต็มภูมิของเราด้วยความเมตตาแล้ว ๆ การพูดเหล่านี้พูดด้วยความเมตตา เพราะเหล่านี้เป็นกองทุกข์ทั้งนั้น รื้อถอนกันขึ้น จุดลากกันขึ้น จากกองทุกข์เป็นอรรถเป็นธรรม สอนด้วยความเป็นธรรมอย่างนี้ จึงขอให้นำไปพิจารณา เพราะสิ่งที่เป็นภัยมีอยู่กับหัวใจทุกคน สิ่งที่เป็นคุณก็ได้แก่การอบรมความดี เกิดได้กับทุกคน ให้พากันปฏิบัตินะ

ธรรมะพระพุทธเจ้านี้สด ๆ ร้อน ๆ เรามีวาสนาบารมีเต็มแล้ว ถ้าไม่อย่างนั้นเกิดพลาดกันทั้งนั้น โลกทั้งโลกพลาดหมด เราพูดตรง ๆ พุทธศาสนาขึ้นนี้เลย แน่วแน่ตลอดเป็นสายทาง หยั่งจากนี้หยั่งไปหมดเลย สิ่งนี้พูดยากนะแต่แจ่มแจ้งชัดเจน ไม่สงสัยในพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ เราไม่เคยสงสัย ปฏิปทาของท่านดำเนินมายังไงมันจะวังถึงกันหมดเลย สิ่งไม่ควรพูดได้ก็พูด สิ่งไม่ควรพูดก็ไม่พูด สิ่งใดที่มีความได้ความเสียเกี่ยวโยงกันอยู่ไม่พูด พูดแต่สิ่งที่จะจุดลากขึ้นไป เพราะฉะนั้นจึงยกได้ว่า พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ยืนตัว ที่จะรื้อถอนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปโดยลำดับ ๆ จนกระทั่งพ้นจากทุกข์ไปโดยสิ้นเชิง มีพุทธศาสนานี้เป็นที่แน่ที่สุดเลย

เราเกิดมาพบพุทธศาสนาแล้วอย่าปล่อยอย่างวางนะ ให้ยึดให้ถือให้แน่นหนามั่นคง อันนี้เป็นสรณะของเราที่เลิศเลอ พุทธิ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ ที่เลิศเลอแล้ว ให้ยึด

เข้าถึงใจทุกคนๆ ไปที่ไหนอย่าห่างเหินเรื่องศีลเรื่องธรรมภายในจิตใจ เฉพาะคำบริกรรมในธรรมบทใดก็ตามอยู่ในใจของเรา ตามขั้นภูมิของเรา ให้มีธรรมแทรกอยู่ในนั้นตลอดๆ เรียกว่าเราสั่งสมความดี บำรุงจิตใจของเราให้สูงขึ้นเป็นลำดับลำดับ จะลงหลุมลงบ่อ จิตใจไม่ได้ลง จิตใจจะขึ้น ถ้าจิตใจต่ำทรามแล้วขึ้นจรวดดาวเทียมมันก็ต่ำทรามอยู่ที่หัวใจ ใจนี้เป็นทุกข์อยู่ในนั้นละ ขึ้นจรวดดาวเทียมอย่าว่าเขาเป็นสุขนะ มาอวดโลกเฉยๆ ว่าขึ้นเหยียบพระจันทร์ดวงนั้นดวงนี้ ว่าเฉยๆ กิเลสเหยียบหัวมันอยู่ไม่เห็นพูด เราอยากฟังคำนี้เหลือเกิน มีแต่ขึ้นโน้นขึ้นนี้ชมพะอาทิตย์ พระจันทร์ พระอังคาร ไปตั้งบ้านตั้งเรือนอะไรอยู่ที่อวกาศอวกาศ อวกาศอวกาศชี้หมาอะไร ว่านั่นเลย กิเลสเหยียบหัวมันอยู่ในนั้นมันไม่รู้ พอปิดกิเลสออกแล้วอยู่ไหนสบายหมด เห็นโลกตลอดเวลาโดยหลักธรรมชาติ

นี่ละจิต ธรรมถ้าเข้าถึงกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วเป็นจิตที่เหนือโลก ธรรมที่เหนือโลก เวลาใช้ชีวิตอยู่ที่เรียกว่าจิตเหนือโลก พอสิ้นชีวิตไปแล้ว สังขารร่างกายไปแล้ว เรียกว่าธรรมธาตุ เหนือโลกไปเลย ธรรมดวงนี้แหละเป็นอนันตกาล เทียงตลอด ไม่มีอดีต อนาคตอะไรเข้ามาทำลายได้เลยว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างนั้นอย่างนี้ไม่มี ท่านจึงเรียกว่านิพพานเที่ยง ก็คือจิตถึงขั้นธรรมธาตุบริสุทธิ์เต็มส่วนแล้วนั้นแล เพราะอำนาจแห่งการสร้างความดีทั้งหลาย ไม่ใช่เพราะอำนาจแห่งการสร้างความชั่ว พวกกันระมัดระวังให้ดี นี่เป็นห่วงมากนะทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นจึงเปิดออกมาๆ ให้โลกได้เห็น คำพูดคำใดที่โลกเขาขยะเขยง คือกิเลสห้ามไม่ให้พูด เข้าใจไหม มันจะเสียเกียรติกิเลส ธรรมะดีเข้าไปๆ เพื่อทำลายกิเลสตัวเป็นภัย เสียหายอะไร แก่เข้าไปตีเข้าไปตรงนั้น ให้พากันระมัดระวัง

การเกิดการตายนี้มันไม่มีสิ้นสุดนะ ถ้ามี อวิชชาปุจฺจยา สงฺขารา ก็เกิดเป็นรูปเป็นร่างเรื่อยไป ไม่ทราบว่าจะไปเกิดเป็นรูปใดร่างใดภพใด ภพของคนมีบุญมีบาปต่างกัน ภพของคนมีบาป เกิดภพใดมีแต่บาป บาปกับทุกข์ไปด้วยกัน ทำบาปมากบาปน้อย เกิดไปภพใดจะมีบาปมากบาปน้อยไปอย่างนั้น ผู้มีบุญเกิดภพใดๆ จะมีบุญแทรกๆ หนุนกันไปเรื่อยๆ การเกิดเกิดได้เหมือนกันเมื่ออวิชชายังไม่สิ้น แต่การเกิดของคนมีบุญกับการเกิดของคนมีบาปนี้ต่างกัน เราให้หนุนขึ้นไปด้วยการเกิดของคนมีบุญ เรายังไม่พ้น เอ้า สร้างบุญลงไป สร้างลงไปๆ เวลานี้เป็นเวลาที่สร้างเต็มเม็ดเต็มหน่วย อะไรจะหมดจะยัง เอ้าหมดไปยังไป ชีวิตจิตใจเราเลี้ยงมันมาดูมันมาตั้งแต่วันเกิด มันไม่อดตายแหละ เรารับรองเราอยู่ตลอดเวลา แต่อาหารของใจที่สำคัญๆ ขอให้ได้เข้ามา

นี่ละโลกมองข้ามอันนี้ ดูตั้งแต่สมบัติเงินทองข้าวของมากน้อยแล้วไปพึ่งอยู่นั้น ตายแล้วจมไปเลย ผู้ใดมีความดีความงาม เอ้า ทางโน้นก็หนุน ทางธาตุชั้นนี้ก็จำเป็น ทางจิตใจ

ก็จำเป็น หนุนเข้าไปทางธาตุขันธ์ เพื่อธาตุเพื่อขันธ์ เพื่อสังคมต่างๆ ก็เอาก็ทำ แต่หมุนเข้า มาทางด้านจิตใจก็ไม่ถอย คนนี้ไม่เสียท่า จำให้ดี อย่าให้เสียท่านะ ถ้าเสียท่าแล้วเสียมากจริงๆ เกิดเป็นมนุษย์แล้วได้มาพบพุทธศาสนา เลยเฉยไปเลย บางทีเหยียบหัว พระพุทธเจ้าไปเลย ก็ยิ่งสร้างบาปสร้างกรรมอันใหญ่โตขึ้นใส่ตัวเอง เกิดภพโตชาติโตไม่มีความหมาย ถ้าแบกหามไปด้วยกองทุกข์ ไม่มีความหมายทั้งนั้นแหละ ถ้ามีความสุข มีบุญกุศลหนุนใจแล้ว ไปที่ไหนก็ดีไปโดยลำดับๆ ให้พากันจำเอานะ วันนี้พูดเท่านั้นละ เหนื่อยเอาละพอ

(ถวายวันเกิดครับ) ถวายวันเกิดเทรอ เอา วันเกิดๆ ไป วันเกิดเป็นมงคล เกิดอย่างนี้เป็นมงคลเข้าใจไหม เกิดไม่เป็นมงคล ใช้ไม่ได้ อย่างไอ้หยองเกิดมา มาเท่าวอกแวกๆ ربกวนธรรม ใช้ไม่ได้ไอ้หยอง อย่าไปเกิดแบบไอ้หยองนะ มันกวนเทศน์เหลือเกินนะไอ้หยอง

พวกอยู่ข้างในอยู่โกโรโกโสอย่ามาอยู่นะ มันหนักวัด เราเป็นคนแบกคนหาม มาอยู่แบบโกโรโกโสอย่ามาอยู่ ดีไม่ดีมาทะเลาะกัน ถ้าทะเลาะไม่ได้ล่ะกับเรา เราพูดจริงๆ ไม่วินิจฉัยไล่ออกเลยเพราะเราสอนเต็มที่แล้ว การทะเลาะนี้เป็นเรื่องหมูเรื่องหมาเลวกว่าหมาอีก ธรรมกับเรื่องหมาเข้ากันไม่ได้ต้องไล่ออก ให้ธรรมเป็นธรรม หมาเป็นหมาไปเข้าใจไหม เท่านั้นละ มาไม่มีหลักมีเกณฑ์ทางด้านจิตใจ ตั้งใจที่จะภาวนาไม่มา มาโกโรโกโสอยู่เป็นขออนชุงทั้งท่อนไปให้นักหมูนักเพื่อนไม่ได้นะ ในวัดนี้ก็อยู่ทางนี้เหมือนกัน ทางโน้นเหมือนกัน เราเป็นผู้รับชอบทั้งหมด

เมื่อนั้นนอนทั้งวันเลยมันเหน็ดเหนื่อย ปล่อยเลยเมื่อวานนี้ ตั้งแต่มาถึงนอนเลยเที่ยวนะไม่ไปไหน ปล่อยเต็มเนื้อเต็มตัวเลย เมื่อคืนนี้เหมือนกัน มันอ่อนเต็มที่แล้ว เมื่อเช้านี้พอตี ๔ กว่าจึงได้ลงไปเดินจงกรมเปลี่ยนอิริยาบถ เพราะมันเหนื่อยมาก ไปถึงตอนกลางคืนที่บ้านแพง ไปฉั่นอะไรก็ไม่รู้จะไปผิดอิตอนที่ไปอยู่ศาลาบ้านแพง มาถึงกุฏิแล้วลักษณะยิบเย็บๆ อ้าวทำไมเหมือนจะเจ็บท้อง แล้วหนักขึ้นๆ สุดท้ายเลยไม่ได้นอนทั้งคืน ถ่าย ได้เอากะดาศูกกันเอาไว้มันอย่างงั้นมันไหลออกมาเข้าใจไหม ก็มันเป็นๆ ได้ทำไมเราพูดไม่ได้วะ ปิดหาอะไร นี่ละธรรมฟังให้ดี ไม่ได้นอนทั้งคืนเลย เมื่อคืนวานนี้ไม่ได้นอนทั้งคืน ตอนเช้าดูอาหารไม่ได้เลย เอ้ เป็นยังงั้น เลยฉั่นจันทันไม่ได้เมื่อเช้าวานนี้จากนั้นมาเปลี่ยตลอด แล้วพิษที่มันเจ็บท้องพอสว่างมามันก็หายนะ ก็หายเจ็บมา พอตีตอนฉั่นเสร็จแล้วพระเอายาแก้ท้องมาให้ เลยสงบมาเรื่อยๆ วันนี้ค่อยฉั่นได้บ้าง ให้พร

ทองคำยังได้ทุกวัน ดูเหมือนว่าแทบทุกวัน ไปบ้านแพงได้ ๑ กิโลกับ ๔๔ บาท นั่นได้เยอะนะเมื่อวานก็ดี เราต้องการทองคำมากอยู่นะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจคลังหลวงของเรา ซึ่งเป็นหัวใจของชาติร้อยเปอร์เซ็นต์ ขอให้พากันพิจารณา ควรที่จะเจียดจตุปัจจัยอะไรได้เพื่อเป็นทองคำก็ขอให้พากันเฉลี่ย เราคิดมากอยู่นะเรื่องทองคำเพราะเราไปเห็นเอง ด้วยเหตุนี้เองออกมาถึงผางๆ เลย แต่ก็ได้สมมักสมหมาย ทองคำได้ตั้ง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลครึ่งเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว นี่เป็นจุดของเราที่ต้องการ ก็ได้สมมักสมหมาย

แต่ที่นี้มองดูรอบๆ ข้างทองคำที่ได้สมมักสมหมายแล้ว รู้สึกยังบกบางอยู่มาก เพราะฉะนั้นจึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลาย แกมกับความวิงวอนนั้นละ ขอให้พากันพิจารณา หลวงตาจะพาก้าวเดินเรื่องทองคำด้วยการชิมชาบนะ ทองคำแบบชิมชาบ ให้ค่อยไหลเข้าไปๆ หนุนคลังหลวงพอสมควร ถ้าเลยจากเวลานี้แล้วจะไม่ได้นะ เราคิดหมดแล้ว ถ้าหยุดจากนี้แล้วหมดเลย จะไม่มีทองคำไหลเข้ามาอีก นี่เป็นกาลอันควรที่สุดแล้ว ที่ทองคำจะได้ไหลแบบตกหนักตกเบาที่เรื่อยมา ที่นี้แบบตกแบบพริ้วเบาๆ รินเบาๆ แล้วก็นานๆ ลูกเห็บลงมาที่นิ่ง ตูมตามๆ แฝงกันกับฝนพริ้วๆ นั้นมา เราก็พอใจ จำเอาไว้ นะคำนี้ เรามันไปเป็นห่วงอยู่ในนั้นไม่หยุดนะ แปลกอยู่ งานอะไรก็ผ่านไปๆ สมมักสมหมายทุกอย่าง แต่จุดนี้ทองคำที่บกพร่องในคลังหลวงนี้มันเป็นอยู่ในหัวใจ จึงต้องได้ระบายออกให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน เพื่อความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยเรา

ผู้กำกับ วันที่ ๒ ธันวาคม ๔๗ เวลาบ่าย ๓ โมง ไทยทีวีช่อง ๕ เขาจะมาสัมภาษณ์ หลวงตา เขาให้ชื่อหัวข้อเรื่องว่า “คนดีแผ่นดินไทย” ครับ

หลวงตา เออ แต่ยังมีบกพร่องอันหนึ่ง เขาว่าคนดีแผ่นดินไทย เขาคงจะหมายถึง หลวงตา เขาจึงมาสัมภาษณ์กับเรา แต่คนชั่วแผ่นดินไทยนี่คือใคร ตรงนี้บกพร่องอยู่มาก อ้าว ถ้าหลวงตามีบกพร่องตรงไหนให้ออกมาซิ อย่าออกตั้งแต่ความดี ความชั่วหลวงตา เป็นยังไงให้ออกมา ใครก็ตามที่เกี่ยวกับว่าเป็นคนชั่วของชาติ เอ้า ออกมา ให้ออกอย่างนั้น เหมาะเข้าใจหรือ เป็นธรรม ออกมาแต่คนดี เราไม่คอยยอมรับนะ สมมุติว่าเราดี มันดีทุกอย่างหรืออิตาบวนี้นะ ชั่วมันก็มีเหมือนกัน ออกมาเข้าใจไหม ไอ้คนชั่วเหล่านั้นแล้วมันเป็นยังไงๆ ออกมาอีก อย่างนั้นเป็นธรรม

โยม ออกไม่ได้

หลวงตา ถ้าเป็นหลวงตาออกได้ทะลุเลย แต่คนอื่นเราไม่แน่นะ นี่เราก็แยบๆ ออกแล้ว ออกแต่คนดี คนชั่วทำไมไม่ออก ถ้าให้เราออกปึงเลยทันที แน่เป็นอย่างนั้น เราพูด

จริงๆ ในสามแดนโลกธาตุที่เป็นแดนสมมุติไม่มีอะไรผ่าน เหยียบไปตลอด ธรรมพุง
ที่เดียวไปหมดเลย ไม่มีคำว่าจะสะทกสะท้าน จะกล้าจะกลัวกับสิ่งใด เพราะธรรมเหนือ
หมดแล้วโดยหลักธรรมชาติของธรรมเอง ไม่ใช่เราไปเสกว่าเหนือแล้วอย่างนั้นนะ ไม่นะ
เอาละเล็ก ๆ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz